

1 MAYIS

TKP Başkanı İ.Bilen Yoldaşın
1 Mayıs Konuşması

TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu
Yoldaşın 1 Mayıs Konuşması

BARIŞ ve ULUSAL DEMOKRASİ İÇİN:

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, BARIŞ ve DEMOKRASİDEN YANA ÇÜŞLER,BİRLEŞİN !

Yurttaşlar,

İşçi sınıfının, tüm emekçilerin uluslararası birlik, dayanışma ve savaşım günü 1 Mayıs kutlu olsun.

Generallerin süngü ile yasakladığı 1 Mayıs çalışan tüm insanların bilincinde,savaşında yaşıyor.Cunta koşullarında üçüncü kez karşıladığımız bu 1 Mayıs günü Amerikan emperyalizminin saldırgan politikasına, cuntanın zulmüne,yerli ve yabancı bir avuç vurguncu sermayenin sömürüsüne karşı özgürlük için, barış için,iş,güvenlikli bir yaşam, halk refahı için savaşım günüdür.

1 Mayıs zindandaki yurtseverlere,DİSK yöneticileri ve tüm sendikacılarla,sürgündeki tüm ilericiilere,tüm ülkelerdeki işçilerle,ulusal kurtuluş savaşı veren halklarla,Filistin,Lübnan,Nikaragua,El Salvador halklarıyla dayanışma günüdür.

Bu 1 Mayıs dili,mezhebi,politik inancı ne olursa olsun,DİSK'li,Türk-İş'li,sendikasıız tüm işçilerin birliğini güçlendirme günüdür.Birleşip savaşmadan,uluslararası dayanışmayı yükseltmeden,barış ve özgürlük,iş ve mutlu bir gelecek,bağımsızlık ve kalkınma elde edilemez.

Bu yıl dünya barışı,devletlararası yumuşama için karar yılıdır.Amerikan yeni atom roketleri Batı Avrupa'ya yerleştirilirse,Sovyetler Birliği'nin ve öteki sosyalist barış önerileri gerçekleşmezse nükleer savaş tehlikesi bizim de kapımıza dayanacak,fabrika bacalarıyla,cami minareleriyle tüm Anadolu uğurlağı, yaşlısı genciyle tüm Türkiye rufusu yokolma tehdidi ile karşı karşıya gelecektir.Yaşamak için savaşmak gerekiyor.

Bu yıl ülkemizde demokrasi ve bağımsızlık için, ekonominin izleyeceği yol için karar yılıdır.Generallerin istediği türden uydurma partilerle sözde bir demokrasi,gerçekte zorba bir rejimin kurulması önlenemezse,12 Eylül rejimine son verilemezse,barış ve demokrasi yanlıları erki ele alamazsa ülkenin hiç bir ulusal,sosyal sorunu çözilemeyecektir.Ekonomik bunalım daha da derinleşecek,Koçlar,Sabancılar,Çavuşoğlu'ları hergün yeni bir fabrika,yeni bir banka yutacak,yabancı şirketler varımız yoğunuzu yok pahasına kapatacak,Dünya Bankası'nın,IMF'nin reçetelerine karşı çıkılamayacak,fabrika yerine süt mandırası,traktör yerine köle gibi insan gücü geçirilecektir.Milyonlarca işsize yığınlar eklenecek,cehaletin,ahlaksal çöküşün önü alınamayacak,sofradaki ekmek hergün biraz daha küçülecektir.

Halkın tepesinde efendi,Amerika'nın karşısında köle olan generaller ayakta kaldıkça,Amerikan üsleri genişletilecek,çevik kuvvetler,casusluk uçakları topraklarımıza yerleştirilecek,yeni atom roketleri Anadolu'nun bağrına dikilecek,Türkiye bölgede Amerika'nın ucuz bir jandarması olma onursuzluğuna yuvarlanacaktır.

Şimdi ülkemizin sağduyulu her insanı bu kaygıları duyuyor.Ama tüm bu tehlikeler önenebilir.Türkiye'nin kaderi kökten değişebilir.Cuntacı generallerin yolu daralıyor.Generaller attıkları her adımda yalnızca ilerici güçleri değil,burjuva muhalefeti de karşılarına alıyorlar.Amerikan yönetiminden başka dostu olmayanlara halk güvenmiyor.Görünüşteki tüm seziliğe karşın artık burjuvazinin sözcüleri bile gelecekteki patlamalardan duydukları korkuyu dile getiriyor.

Komünistler,bilinçli işçiler bugünkü ağır koşullara en uygun eylem biçimlerini 1 Mayıs'ta yaratıcılıkla bulacak,cunta polisine fırsat vermeden işçilerin,emekçilerin örgütlülük ve savaşım gücünü yükseltecek ve her direnişte halkın istemlerini dile getirecek,yığınları geleceğin daha güçlü,sonuç alıcı savaşlarına hazırlayacaklardır.

Yurttaşlar,

Gelecek bizim elimizdedir. Süngüden korkup susan süngünün kurbanı olur. 1 Mayıs'ta birleşelim, sesimizi yükseltelim !

- Genel politik af !
- Terörist, faşist MHP dışında tüm politik partilere özgürlük !
- Amerikan atom roketlerine, çevik kuvvetlere yer yok !
- DİSK ve tüm sendikalar açılsın !
- Grev, toplu sözleşme hakkı ! İşsizliğe, pahalılığa karşı, çalışan herkese ekonomik, sosyal güvence !
- Herşey barış ve ulusal demokrasi için !
- Yaşasın 1 Mayıs !

25 Nisan 1983

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ

BAŞKANI İ.BİLEN YOLDAŞIN

1 MAYIS KONUŞMASI

Yoldaşlar,

Bugün 1 Mayıs... Dünya işçilerinin birlik, dayanışma ve savaşım günü... Hepinizi, tüm işçi sınıfımızı, emekçileri, gençleri, zindanlarda yatan tüm komünistleri ve öteki yurtseverleri, bu büyük günde selamlarım. 1 Mayıs kutlu olsun !

Bu 1 Mayıs'ta da geleceğe iyimserlikle bakıyoruz. Evet. Pentagon atom roketleriyle oynuyor. Cunta zorbalıktan vazgeçmiyor. Ne ki, dünya değişiyor. Başta Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkeler, uluslararası işçi sınıfı, ulusal kurtuluş hareketi, bu 1 Mayıs'ta çok daha güçlü. Tüm bu güçlerin önünde en başta, kudurgan Amerikan emperyalizmine gem vurmak, nükleer bir dünya savaşını önlemek görevi duruyor.

Türkiye işçi sınıfı da omuzlarına ağır sorumluluk almıştır. Gerici askersel diktatora, süngüyle, terörle 1 Mayıs'ın şanlı geleneğini, işçi sınıfının savaşım bilincini yokedemedi. TKP'yi yıkamadı. Barış için, Türkiye'yi atom harmanlarında yaktırmamak için, generallerin erkine son vermek, ulusal bir demokrasi kurmak için yeterli güçler, olanaklar vardır. İşin başı birleşmek, tüm güçleri bir tek odakta yoğunlaştırmaktır.

Dünyada emperyalizmden kaynaklanan savaş tehlikesi, Türkiye'deki durağansızlığı kamçılıyor. Çelişkiler, çatışmalar biteviye keskinleşiyor. Generaller Reagan'ın eteğine yapıştıkça, teröre hız verdikçe, batağa daha da saplanıyor. Onlar için çıkış yolu yoktur. Fabrika bacası yerine roket, okul yerine zindanlar kuruyorlar. Reagan'ların de Evren'lerin de gittiği yol böylesinedir.

Bu gidişe son vermek... Bu görevi yerine getirmek için, bileği sağlam, yüreği pek, bilinci yüksek komünistlerin partisi olmalıdır. Bu parti vardır. TKP'dir. Bugün en temel görev, var olan partiye dayanmak, bu yolla tüm alanlarda yeni bir atılıma geçmektir.

Yoldaşlar,

Yeni bir atılım nedir ? Yeni bir atılım, 1973 yılında başlattığımız atılımı, yalnız nicel değil, nitelikçe de yeni bir aşamaya yükseltmek demektir. 1973 atılımı, yeniden örgütlenme görevini çözdü. Bugün bu görev, genel çizgileri bakımından tamamlanmıştır. 1983 atılımı, savaşan, cuntaya, polise, provokatörlere göğüs geren partiyi arındırmak ve onu çok yönlü güçlendirmek görevini yerine getirecektir. 1983 atılımı da amacına ulaşacaktır. 1983 atılımı, sorunu komünistlerin önüne yepyeni bir biçimde koyuyor: 1973'de olduğu gibi, partinin var olma-yok olma sorunundan söz etmek, eski bir öykü olmuştur. Bugün, Türkiye için var olma, yok olma sorunu vardır. TKP bu sorunu barış ve ilerlemeden yana çözmekle nasıl bir rol oynayacaktır? İşte ana sorun budur !

Geçtiğimiz Nisan Plenumu, elimize güçlü silahlar vermiştir. Zorluklarımızı, zayıflıklarımızı, aldığımız yaraları unutmamıza yer yoktur. Buna karşın, partimizin, Türkiye'nin yazgısını değiştirmekle çö-

zümleyici rol oynayacağına inanmak için yeterli nedenler vardır. Tam üç yıl boyunca, faşist yöntemlerle süregiden saldırılara göğüs geren kadrolarımız, hem acı, hem akılcı dersler çıkardılar. İşçi sınıfının savaşını utkuya götürecek değerli deneyler elde ettiler. Başarılı bir sınav verdiler. İşte bu kadrolar, sonucu belirleyecektir. On milyonlarca emekçinin gelecekteki savaşlarında, bu kadrolar başlıca rol oynayacaktır.

Söz yok. Hıyanet edenler olmuştur, oluyor. Bunların zararları büyüktür. Ama, Erdal gibileri, savaşkan kadrolar içinde bir damla bile değildir. TKP, Deniz yoldaş gibi, nice ser verip sır vermeyen yiğitleri yaratmıştır. İşçi sınıfı bu yiğitlerle onur duyuyor.

Merkez Komitesi'nin Nisan Plenumu, parti birliğini güçlendirmekte büyük görevi yerine getirdi. Parti birliği gökten zembille inmez. Oportünistleri, provokatörleri açığa çıkarmadan, onları parti sıralarından atmadan birlik sağlanamaz. Parti arındıkça güçlenir. Parti, burjuvaziye karşı savaşırken nasıl yaralar alırsa, oportünizm ve provokatörlere karşı savaşırken de yara alır. Cunta rasil yoldaşlarımızı tutukluyor, işkenceye sakat bırakıyor, öldürüyorsa, partiye hıyanet edenler de onu arkadan vuruyor, lekeliyor. Onlar, partimizin tarihini, yönetimini, savaşlarını çamura bulamaya yelteniyor. Bolşevik, bu savaşkan korkmayan kimse demektir.

Bolşevik, sorumluluktan da korkmayan kimse demektir. Erdal ve benzerlerinin partiye verdiği zararların sorumluluğunu başta ben, ve tüm parti yönetimi yükledi. Plenumda açık alınla partiye hesap verdik. Bu kadar değil.... Provokatörlerin, döneşlerin açtığı tüm yaraları en kısa zamanda sarmaya da ant içtik. Bu sözü Merkez Komitesi yerine getirecektir.

Daha bir soruna değinmek yararlı ve yerinde olacaktır.

Partiye düşmanlık edenlerin tümü aynı kumaştan dokunmuştur. Bir çamurdan yoğrulmuştur. Böyle olduğu için, onlar, her zaman parti tarihimizi lekelemekte de birleşirler. Çamur atma yöntemleri birdir. Bizim kendi tarihimize ilgili eleştirilerimizi onlar, bu tarihi yıkmak için kullanıyorlar. Ne ki, parti tarihimize el uzatan parti düşmanının eli yanar.

Bizim şanlı bir tarihimiz var. Bu tarih, gerçekte, Türkiye işçi sınıfının savaşım tarihidir. Kimilerinin geçmişteki yanlışları ne olursa olsun, biz tüm parti savaşçılarını, işçi sınıfının militanlarını tarihimizin kopmaz bir parçası sayıyoruz. Mustafa Suphi, Ethem Nejat, Salih Hacıoğlu, Şefik Hüsnüler, Reşat Fuatlar, Nazım Hikmetler, Yakup Demirler ve öteki parti yöneticileri, yaşamları boyunca partinin gelişmesi için ellerinden geleni yapmışlardır. Aralarında, kimilerinin partiyle kimi zaman anlaşmazlığa düştükleri olmuştur. Ne ki, onların hiç birinin yaşamında, provokatörlerin yaptığına benzeyen bir tek kirli nokta bile yoktur. 10 Eylül 1920'de kurulan TKP her zaman varolmuş, kimi zaman güçlü, kimi zaman güçsüz kalmıştır. Ne ki, savaştan bir gün bile geri durmamıştır. Biz komünistler, sıralarında yer aldığımız partimizle haklı bir kıvanç duyuyoruz.

Yoldaşlar,

Merkez Komitesi Nisan Plenumu, aldığı kararlarla, parti tarihimizde özel bir yer tutacaktır. 1973 yılındaki atılım, on yıl boyunca yeni kadrolar çıkardı, örgütler yarattı. 1983 Nisan Plenumu, bu sürecin yüksek bir tepesi oldu. Parti kendi bağrından, sınanmış, güvenilir, yetenekli kadrolar yetiştirdi. Parti yönetiminin en sorumlu ve onur verici görevini yeni kuşaklara teslim etme koşulu doğdu. Şimdi Merkez Komitesi Genel Sekreterliğine Haydar Kutlu yoldaşı önerirken şöyle düşündüm: Yeni kuşaktan komünistlerin en sorumlu yerlerde görev alabilmeleri, parti için, işçi sınıfımız için en seviyedirici gelişmedir. Partimizin olgunlaştığını gösteren canlı bir kanıttır. Geleceğe iyimserlikle bakmamız için şimdi her şeyimiz var. Yönetimler arasında, kuşaklar arasında kopukluk olmayacak. Her yeni kuşak bir öncekinden şanlı bayrağı alacak. Yeni taze güçlerle parti savaşını aralıksız sürdürecektir. Mustafa Suphilerin partisi sürekli ileriye gidecek...

Yoldaşlar,

Ölümünün 100. yılını andığımız Karl Marks'ın ulu belgisini, bu yıl 1 Mayıs'ta bir kez daha haykıralım:

"Bütün ülkelerin proleterleri birleşin !"

Yaşasın Türkiye Komünist Partisi !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ GENEL SEKRETERİ
HAYDAR KUTLU YOLDAŞIN 1 MAYIS KONUŞMASI

Değerli yoldaşlar,
İşçi arkadaşlar,
Genç dostlar,

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi adına, uluslararası işçi sınıfının birlik, dayanışma ve savaş günü olarak kutladığımız 1 Mayıs'ta hepinizi selamlarım.

Gerçi bugün işçiler 1976,77,78 ve 79 yıllarında olduğu gibi 1 Mayıs meydanlarında barış ve ilerleme sloganlarını gür sesleriyle haykıramıyor. Ama böyle de olsa işçiler, gençler öbek öbek kır gezilerinde, dost ziyaretlerinde 1 Mayıs'ı yine de kutluyorlar. Şurada ya da burada gizlice dağıtılan bildiriler, küçük el çağrıları 1 Mayıs ateşinin sönmeyeceğini, onu kimsenin söndüremeyeceğini gösteriyor. Generaller kendilerini ne denli güçlü göstermek isterlerse istesinler, onlar yine de 1 Mayıs gününde telaş içindeler. Günlerden beri, özellikle işçi semtlerinde, gecekondu bölgelerinde, üniversitelerde, açık ya da örtülü, önlem üstüne önlem alıyorlar.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi bildiğiniz gibi Nisan ayında toplandı. Plenum bir kez daha şu gerçeğin altını çizdi:Günümüzün en temel, ertelenemez görevi nükleer bir dünya savaşını önlemek, bu amaçla nükleer silahlarda karşılıklı eşitlik, eşit güvenlik temelinde indirim yapmak, giderek tam silahsızlanmayı sağlamak, yumuşamayı perçinlemektir. Özellikle Batı Avrupa'ya yeni atom roketlerinin yerleştirilmesini önlemek ivedi bir görevdir. Bu önlenemezse, dünyada yeni bir silahlanma turu başlayacak, bu ise tüm devletlerarası ilişkileri kötüleştirecek ve en kötüsü nükleer savaş tehlikesi ciddi olarak artacaktır.

İktidardaki generaller nükleer bir savaşın ne demek olduğunu ve Türkiye'nin ne gibi büyük tehlikelerle karşı karşıya olduğunu, ABD'nin başlatacağı bir nükleer savaşta Türkiye'nin daha ilk saatlerde nükleer bir cehenneme döneceğini çok iyi bilirler. Bununla birlikte onlar, halkımızdan bu büyük tehlikeyi ısrarla gizliyor, üstelik NATO'nun saldırgan planlarına onay veriyorlar. Belli ki cunta barış savaşının yığınları sarmasından korkuyor. Amerikancılığı ile tanınan bir gazeteci geçenlerde bu korkuyu pek iyi ile getirdi. Ona göre, barışla başlayanların nerelere gideceği pek belli olmaz. Bu yazara bakılırsa barış iyi bir şey, ama sonucu belli olmayacağına göre halk onun uğrunda savaşmamalı, hatta bu konuda pek fazla konuşmamalı. Biz onlara şöyle diyoruz: Barış savaşının nasıl sonuçlar doğuracağını kestirmek belki zor olabilir, ama onun uğrunda savaşılmazsa sonucun ne olacağı şimdiden bellidir. Yokolmak istemeyen barış için savaşmalıdır.

Azıllı anti-komünist ve ABD emperyalizminin uşağı çevreler barış savaşından böylesine korkarken, kimi sol grupların barış savaşımını neredeyse küçümsemelerini anlamak güçtür. Buradaki yanlış Türk iş-

birlikçi sınıflarının ve generallerin gücünü aşırı abartmaktan kaynaklanıyor. Gerçekte istikrarsızlık içinde bocalayan bu güçler, eğer Washington'un ve NATO'nun açık desteği olmasaydı halkın üzerinde böylesine barbarca baskılara cesaret edemezlerdi.

İnsanlığın karşı karşıya olduğu bu tehlikenin kaynağı ve suçlusu emperyalizm ve özellikle ABD emperyalist yönetici çevreleridir. Savaş ve silahlanmadan iki sistemi aynı derecede sorumlu tutan görüşlerle partimiz hiç bir şekilde bağdaşmıyor. ABD yönetimi kendisine yöneltilen tüm önerileri geri çevirmekte, saldırgan politikada ayak diremekte, yaklaşık olarak oluşan askersel-stratejik dengeyi kendi yararına değiştirmek istemektedir. Reagan'ın sözde "sıfır çözüm" önerisi de, şimdi uydurulan "ara çözüm" önerisi de Sovyetler Birliği'ne karşı askersel üstünlük elde etme amacını taşıyor.

Biz Yuri Andropov yoldaşın bir kez daha açıklıkla yinelediği Sovyetler Birliği'nin barış önerilerini destekliyoruz. Özellikle NATO ve Varşova bloku ülkelerinin karşılıklı saldırmazlık anlaşması yapma önerisine Türkiye'nin derhal olumlu yanıt vermesini istiyoruz. Türkiye'yi bir atom savaşının yıkımından koruyacak biricik yol bu önerilerin uygulanması yoludur.

Barışın savunulması uğrunda savaşın somut başarıya ulaşması cunta yönetimi üzerinde sert bir baskı kurmayı gerektiriyor. Koşullar generallerin diktatörlük rejimine hemen şimdi son vermeğe elvermese bile, her araçla onun Amerikan emperyalizminden yana politikasını yenilgiye uğratmak olanaklı ve zorunludur. Bu amaca barış yanlısı güçlerin ortak çabalarıyla ulaşılabilir. Biz barış yanlısı güçlerin hareketinde koşulsuz yer almaya hazırız. Önümüzdeki Haziran ayındaki Dünya Barış Konseyi Prag Asamblesi ülkemizde de barış savaşımının yükselmesine önemli bir katkıda bulunabilir. Türkiye Komünist Partisi bu büyük foruma ülkemizdeki barış güçlerinin en geniş katılımı için elinden geleni yapacak, onlarla ortak sesimizi yükseltmek için çalışacaktır.

Türkiye ABD emperyalizminin planlarında stratejik bir yer tutuyor. O nedenle, özellikle Reagan yönetimiyle birlikte ülkemiz üstündeki baskılar olağanüstü yoğunlaştı. Bu baskılar 12 Eylül gericiliği dönemi boyunca çok tehlikeli sonuçlar vermeye başladı. Generaller ulusal bağımsızlığımızla bağdaşmayan bir dizi gizli anlaşmalar ve pazarlıklarla ABD'nin pek çok isteğini kabul ettiler. Generallerin Washington'la yaptıkları göstermelik ve gülünç pazarlık şu ters temele dayanıyor: Türkiye Amerikan nükleer silahlarını konumlandırma olanağı da içinde, Çevik Kuvvetler için Türkiye topraklarında ABD'ye yeni lis kolaylıkları sağlayacak, dahası gerektiğinde Türk Silahlı Kuvvetleri'ni Basra Körfezi bölgesinde kullanılmasına izin verecek; buna karşılık ABD'de Türkiye'yi Yunanistan'a karşı askeri üstünlük sağlayacak ölçüde silahlandırarak. Gerçi ABD henüz Yunanistan'a karşı askeri üstünlük sağlayacak ölçüde Türkiye'ye kredi vermemiştir. Ama Washington'un ulusal bağımsızlığımızla ve güvenliğimizle bağdaşmayan isteklerine Türkiye çoktan boyun eğmiştir. Şimdi ABD Türkiye'de elde ettikleri yeni olanakların yanısıra Yunanistan'da tehlikeye düşen konumlarını da elde tutmak için manevralar yapıyor. Burada açık olan gerçek şudur: Türk-Yunan anlaşmazlığı ABD'ye iki ülke arasında sürekli manevra yapmak ve ağırlığını bir ondan bir bundan yana koyarak her iki ülkeye hegemonyacı amaçlarını dayatma olanağını veriyor. O nedenle Pentagon ülkelerimiz arasındaki anlaşmazlıkları körükliyor. Görülüyor ki, Türk-Yunan anlaşmazlığını barışçı yollarla, NATO karışması dışında gidermek, bunun yanısıra Kıbrıs sorununun

çözümüne yanaşmak ABD'nin oyununu bozacak olan tek çıkış yoludur. İkinci gerçek şudur: ABD Temsilciler Meclisi Alt Komisyonu öncele-ri "Sovyet tehdidi altında" diye korkutulan Türkiye'ye askeri kredi- de kısıntı yaptığına göre, bu yalana bizzat ABD'nin inanmadığı orta- ya çıkıyor. Açıkta ki o bu yalanı maske yapıyor. Üçüncüsü, Türkiye' nin izlediği ulusal savunma anlayışının çarpıklığıdır. Türkiye'nin ulusal savunması Pentagon'a, ABD Kongresi'ne bağımlı kaldıkça, bu hem ulusal bağımsızlığımızın savunulmasına ters düşüyor, hem de Türkiye' yi ABD emperyalizminin saldırgan politikasında onursuz bir araç duru- muna getiriyor.

Bütün bu olgulardan hareket eden Partimiz 24 Nisan 1983 günlü Mer- kez Komitesi Açıklaması'nda somut bir çözüm yolu önerisi ile ortaya çıktı. Buna göre, Türkiye Komünist Partisi askersel kredi karşılı -ğında ABD ile imzalanan SİA ve Mutabakat Anlaşmalarının yırtılmasını istiyor. İlk adım olarak, 1976'da olduğu gibi Amerikan üslerinin ça- lışması durdurulmalı, Çevik Güçler ve Awacs'lar için üslerin geniş- letilmesine son verilmeli, en kısa zamanda açıklanacak bir takvim gereğince tüm ikili anlaşmalar gözden geçirilmeli, ulusal egemenliği- mizle bağdaşmayan maddeler kaldırılmalı ve tüm yabancı askeri üsler sökülmelidir. Türkiye Varşova Anlaşması ülkeleriyle NATO ülkeleri arasında saldırmazlık anlaşması önerisini desteklemelidir.

Yoldaşlar,
Dostlar,

Evren Türkiye'de genel seçimlerin 6 Kasım 1983'de yapılacağını açıkladı. Türkiye demokrasiye mi geçiyor? 12 Eylülcü gerici askersel diktatörlük dönemi sona mı eriyor? Bu sorulara gerçeklerden biraz haberli olan hiç kimse olumlu yanıt veremez. Cuntanın süngüleri al- tında yapılacak seçimlerde halk iradesini özgürce dile getiremeyecek- tir. Generallerin çıkardığı siyasi partiler yasası halkı gerçekten temsil edecek, onun çıkarlarını savunacak olan partilerin kurulması- nı olanaksız kılıyor. Üstelik siyasi parti kurma hakkı yurttaşların elinden fiilen alınmış, kimin parti kuracağı beş generalin kararına bırakılmıştır. Kendisine üstelik "Cumhurbaşkanı" diyen Evren ~~zihniyet~~ gibi konuşuyor. Sakıncalı kimselere parti kurma izni vermeyeceklerini açıklıyorlar. Generaller uygun gördükleri bir avuç kişinin birbirine benzeyen partiler kurmasını istiyorlar. Bu bir avuç adamın tayin ede- ceği kişiler de milletvekili adayı sıfatıyla 6 Kasım günü yurttaşla- rın karşısına çıkacak, oy isteyecek. Cuntanın siyasi partilerinde de, onun sözüm ona demokrasisinde de halkın yeri yoktur. Yurttaş tüm bu gelişmelerin dışında, yalnızca önüne ne sürülürse onu onaylamak zorunda bırakılmak istenmektedir. Cunta kendisine bağımlı, uydu par- tilerle oluşturulacak parlamentonun örtüsü altında beş yıl daha ik- tidarda kalmak için elinden geleni yapıyor. Bu koşullarda seçimle oluşacak parlamentonun şimdiki gülünç Danışma Meclisi'nden ne farkı olacaktır?

Bu akıl almaz tuhaflıkların sosyal, politik açıklaması şöyledir: Generaller hem bugün olduğu gibi çıplak bir askeri rejimle ülkeyi yönetemezler, hem de burjuva parlamenter demokrasiye geçemez, halkın özgürlüklerini tanımayı göze alamazlar. Çünkü onlar dış politikada ülkeyi emperyalist saldırganlığın batağına soktular. Ekonomiyi IMF' nin, Dünya Bankası'nın yeni-sömürgeci dayatmalarıyla ekonomik buna- lımın süregitmesine, giderek derinleşmesine neden oldular. Emekçile- rin hayat koşullarını dayanılmaz ölçüde kötüleştirdiler. Küçük bir azınlık dışında tüm sınıfların, katmanların durumunu sarstılar. Üç

yıl boyunca işkencelerle, idamlarla, yığınsal tutuklamalarla, üni- versiteden devlet kuruluşlarına kadar her yerde sürgün ve kıyım uy- guladılar. Böylece hesabını ödeyemeyecekleri suçlar işlediler. Şimdi onlar hem eski yöntemlerle iktidarı sürdürmenin yaratacağı tehlike- lardan korkuyor, hem de halkın en küçük özgürlüğü rejime karşı ölü- rücü bir silah olarak kullanacağından endişe ediyorlar. İşte bu ne- denle, cuntanın manevra olanağı dardır. Türkiye'de burjuva siyasi çevrelerinin ezici çoğunluğu bile generallerin göstermelik demokra- siye geçiş adımlarına güven duymuyor.

Böyle de olsa, gerici rejim kendi oynadığı oyundan da emin de-ğil- dir. Evren 6 Kasım seçimlerini şarta bağlamış, "beklenmedik bir ge- lişme" durumunda seçimlerin yapılamayacağını belirtmiştir. Öte yan- dan ise, uydu partilerin ezici çoğunluğa getirileceği parlamentoya bile güvenmeyen cunta önceden sözü edilen tüm halk düşmanı yasaları da seçimlerden önce çıkarma telaşındadır. Türkiye Komünist Partisi, başta Sendikalar Yasası olmak üzere, cuntanın artık bir tek yasa bi- le çıkarmasına izin verilmemesini istiyor. TKP, ilkesel açıdan, ku- rucularına cuntanın izin vereceği siyasal partilerin cuntadan başka hiç kimseyi temsil edemeyeceği görüşündedir. Bununla birlikte, yeni partilerin her biri hakkında onların programları, kurucuları belli olduktan sonra somut görüşlerini kamuoyuna açıklayacaktır. TKP, cun- taya karşı açıkça savaşıyor sol partilerin dışında kalan partileri, onların siyasal eylemden uzaklaştırılan yöneticilerini, Ecevit'i, Demirel ve Erbakan'ı cuntanın keyfi kararlarını tanımamaya, siyasi parti kurma hakkının zorbaca çiğnenmesine karşı koymaya çağırıyor. Bu duruma baskı korkusuyla sessiz kalmak 6 Kasım günü halkın alda- tilmasına yardım etmek olacaktır.

Şurası açıktır ki, Türkiye'de demokrasi uğrunda savaşında karar- lı adımlar atma görevi herkesten önce sol güçlere, gerçekten demok- rat çevrelere düşüyor. Partimizin kanısına göre, cuntanın seçimlerin- den önce yapılacak ilk iş milyonlarca emekçinin gözünde güçlü bir demokratik alternatif yaratmaktır. Hiç bir ilerici, sol ya da sosyal demokrat parti amacına tek başına ulaşamaz. Barış ve demokrasi güç- leri ortak bir program çevresinde işbirliğini gerçekleştirebilirler- se, cuntanın seçim oyunuyla halkı aldatmasının önüne geçilebilir. Bize göre, bu adımla birlikte seçimlerde nasıl bir ortak tutum alı- nacağını da saptamalıyız. Bizim şimdiden ilkesel olarak söyleyece- ğimiz şudur: TKP cuntanın tüm baskılarına karşı ortaya çıkacak her yasal olanağı, seçim kürsüsü de içinde, barış ve ulusal bir demokra- si programını yaymak için kullanacak, bu savaşımı illegal çalışmayla birleştirecek ve Partimizin devrimci amaçlarını yayacaktır. TKP se- çim öncesinde tüm ilerici güçlerin işbirliğine yönelik girişimleri desteklemeye hazırdır. Bizimle işbirliğine yanaşan partilere, yığın örgütlerine, tek tek kişilere ortak bir program hazırlamak için ka- muoyuna açıkladığımız "Barış ve Ulusal Demokrasi İçin" başlıklı Eylem Programımızı tartışmalarını öneriyoruz. Biz de onların görüşle- rini, eylem programlarını, taleplerini incelemeye, tartışmaya hazı- rız. TKP tarafların eşitliğini, propaganda özgürlüğünü ve örgütsel bağımsızlığını koruyacağı bir eylem birliğinin ertelenemez görev olduğu kanısındadır.

TKP bugünkü evredeki ivedi görevlerimizi Eylem Programında açıkla- mıştır. Birincisi, Türkiye Komünist Partisi Türkiye'nin dünya barışı- nın savunulmasına katkıda bulunması için elinden gelen tüm güçle sa-

vaşacaktır. İkincisi, Türkiye Komünist Partisi Türkiye'yi bir nükleer savaşta yololmaktan korumak, ülkemizi ABD emperyalizminin jandarması yapma planını yığınların savaşıyla boşa çıkarmak için çalışacaktır. Üçüncüsü, TKP hangi kılığa bürünürse bürünsün 12 Eylülcü rejime son verenlerin ortak hükümetini kurmak ve ulusal demokrasiyi gerçekleştirmek için tüm barış ve ulusal demokrasi güçleriyle birlikte savaşacaktır. Dördüncüsü, Türkiye Komünist Partisi bu başlıca güncel amaçlar ya da bunlardan herhangi birisi için birleşebilecek herkesle işbirliği yapacaktır. İşte Türkiye Komünist Partisi'nin emperyalist salırgan politikaya ve cuntaya karşı, ülkeyi içinde bocaladığı bunalımdan çıkartmak için ortaya koyduğu ivedi program özetle böyledir. Bu programın gerçekleşmesi herşeyden önce yığınların savaşına, onların birliğine ve örgütlülüğüne bağlı kalıyor.

Burada bir sorun üzerinde durmak yararlı olacaktır. Barış ve Ulusal Demokrasi Programının anaca ulaşmasında Kürt ulusal hareketinin cold sorunu karmaşık bir sorundur ve aydınlatılmaya muhtaçtır. Buradaki zorluk bazı Kürt devrimci-demokrat gruplarının kendilerine savaş alanı olarak yalnızca Türkiye'nin Kürdistan bölgesini seçmiş olmalarından kaynaklanıyor. Geniş bir eylem birliği hareketinde Türk-Kürt ilerici güçlerinin ortak yer alması böylesi pratik bir zorlukla karşı karşıya geliyor. Bu konuda bizim görüşümüz şöyledir: Kürt ulusal demokratik hareketinin Türkiye'deki devrimci süreçte olumlu bir rol oynaması işçi sınıfıyla ve işçi sınıfının örgütleriyle sağlam bir bağlaşıklık kurmasını gerektiriyor. Bu bağlaşıklık kuşkusuz Kürt ulusunun demokratik çıkarlarıyla uyumludur. Çünkü işçi sınıfının ve onun örgütlerinin dışında hiç bir örgüt, sınıf ya da katman Kürt ulusal sorununun çözümüne ciddi bir katkıda bulunamaz. Biz sorunun olumlu çözüm yolunu ortak olarak araştırmaktan yanayız. Bununla birlikte bize göre, Kürt ulusal demokratik örgütleri elbette bir yandan bizim Partimiz gibi kendi temel program amaçları için çalışırken, öte yandan da ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunan işçi sınıfıyla, Türkiye Komünist Partisi ve öteki işçi sınıfı örgütleriyle bağlaşıklık kurmalı, onun enternasyonalizmine güvenmeli ve ulusal sorunda açık bir programı olmayan, hatta tersine Türk şovenizminin bir ölçüde etkisi altında bulunan küçük burjuva ve burjuva demokratik örgütlerle barış ve demokrasi için birlikte yürümeyi göze almalıdırlar. Çünkü hem işçi sınıfı için, hem de Kürt ulusal demokratik hareketi için bugünkü evrede barış ve demokrasi yolu dışında nihai amaçlara ulaşmanın bir başka yolu yoktur. Biz onayladığımız Eylem Programı ile Türk ve Kürt devrimci hareketlerinin ortak çıkarlarını dile getirdiğimiz kanısındayız.

Değerli yoldaşlar,
Dostlar,
Arkadaşlar,

Bugüne kadar Partimizin kendi dışındaki güçler üstünü çok şey söyledi, yazıldı. Birçok durumda bu iddialar büyük haksızlık olsa bile, biz yine de bize yönelen eleştirilerden öğrenmeye, bağlaşıklarımıza nasıl yaklaşmak gerektiğini aralıksız araştırmaya çalışmalıyız. Özellikle bugün sol, ilerici güçler arasında eylem birliği olanakları, potansiyelleri son derece genişlemiştir. Şimdi tüm bu güçler konularını gözden geçiriyor ve yeni koşullardaki politikalarını olgunlaştırıyor. Eğer anamî bir esneklikle hareket edilirse, karşılıklı tutarlı davranış içine girilirse, ölçsüz suçlamalar bir yana bırakı-

lınca geçmiştekine benzeyen karşılıklı önyargıların oluşması önlenibilir ve yapıcı bir diyalog ortamı doğabilir. Ne yazık ki bugün bile kalıcı bir eylem birliği yolunda çok az şey yapılabilmektedir.

Geçtiğimiz ay Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin başkentinde yapılan "Karl Marks ve Günümüz: Barış ve İlerleme Savaşını" konulu uluslararası konferans yalnız içeriği bakımından değil, özel olarak da bileşimi bakımından ilerici güçler için öğretici değer taşıyor. Bu konferansta aynı ülkede çalışan, aralarında ideolojik ya da taktik farklar olan birden çok parti ortak düşmana karşı birleşmiş olarak dünya devrimci sürecinin geniş yelpazesinde yerlerini aldılar. Aynı türden ayrılıklar bizim ülkemizde yalnızca ölçsüz çatışmalara yol açarken, sözkonusu ülkelerdeki partiler ortak savaşının sorumluluğunu duymanın iyi örneğini veriyorlar. Elbette ki biz komünistler ülkemizdeki bu olumsuz tablonun değiştirilmesinde üzerimize düşen sorumluluğun bilincindeyiz. İnancımız şudur: Türkiye devrimci hareketi de kendi arasındaki dayanışmayı sağlama yeteneğini gösterebilir ve dünya devrimci sürecine kendi katkısını yapabilir.

Parti kadrolarımız şu başlangıç noktasını iyice kavramalıdırlar: Önce her türlü sübjektif engeli aşmak için biz üstümüze düşeni kararlılıkla yapalım. Buna rağmen hareketi bölmek, eylem birliğini baltalamak isteyenler çıkarsa, onlara karşı amansızca savaşalım. Partimizi yalıtılma, ilerici güçler arasındaki ilişkilere sığmayacak ölçüde karalama girişimlerine elbette göz yulalayız. Ama komünistlerin buradan ultimatocu bir politika çıkartmaya hakları yoktur. Biz eylem birliğini kendimiz için, kendi özel çıkarlarımız için değil, hareketin ortak çıkarları için istiyoruz. Kaldı ki, ultimatocu tutuma girmek gerçekte anti-komünist yalıtılma taktiğine hizmet etmekten başka bir sonuç doğurmaz. Üç yıl boyunca bir çok partiye göre yığınlardan kopmadığımız da doğrudur. Partide skandal yaratan bir kaç dönemin varlığı dışımızda ne denli büyük yankı uyandırırsa uyandırсын, bizim üç yıl boyunca Partimizin birliğini bir çok partiye göre çok daha etkinlikle koruduğumuz da doğrudur. Ama dışımızdaki güçlere tepeden bakma, onları küçümseme, deyim uygunsa Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmini tekeline sayma tutumu komünistlerin tutumu olamaz. Marksizm-Leninizme bağlı olduğunu söyleyen bir kimse karşısında çocukça itirazlarda bulunmaktansa, bu kimsenin niçin bizimle olmadığını anlamaya çalışmak çok daha akıllıca bir iştir. Partimizin ve onun işçi sınıfımızın ve uluslararası komünist hareketin sıralarındaki saygınlığıyla haklı bir gurur duyuyoruz. Ama kendini beğenmişliğin de amansızca düşmanı olmalıyız. Kendine güvenen devrimci boş yere övünmeyen, iş yapan kişidir.

Değerli yoldaşlar,

Merkez Komitesi Plenumu'nda Partimizin durumunu ayrıntılı bir biçimde gözden geçirdik. Vardığımız sonuç şu gerçeği gösteriyor: 1973 yılında Başkan Bilen yoldaşın yönetiminde açılan Atılım Dönemi başlıca amaçlarına ulaşmış bulunuyor. Parti bu tarihsel görevde Bilen yoldaşın rolünü unutmayacaktır. 1973-1980 yılları arasındaki nispeten elverişli koşullarda elde edilen deneyim, 1980-1983 gericiçilik dönemi boyunca elde edilen deneyimle tamamlanmış, örgütün devamlılığı kalıcılığı, yönetimlerinin sürekliliği güvence altına alınmıştır. Ana çekirdeğini komünist işçilerin oluşturduğu parti kadrolarımız Marksizm-Leninizmle silahlanmış, cetin sınavlardan geçmiştir. Böylece, Parti dışında Marksizme-Leninizme yönelen kadroları toparlayarak Par-

tiyi yeniden ayağa kaldırma dönemi bir anlamda sona ermiş, şimdi var-olan Parti kadrolarına, örgütlerine dayanarak her alanda yeni bir atılıma geçmek görevi öne konmuştur.

Burada sözkonusu olan görevler şunlardı: Birincisi, aralıksız süren saldırılara karşı Parti kadrolarını korumaktır. Bu görevin bir yönü elde edilen deneylerin ışığında Partinin polise karşı ustaca savaşan profesyonel devrimciler örgütü olma niteliğini yükseltmektir. Legalist düşlere yer yok. Gizlilik profesyonel devrimcinin hayat tarzı olmalıdır. Kadroları korumanın ikinci yönü gerektiği kadar illegal, mümkün olduğu kadar legal çalışma ilkesini uygulamaktır.

İkincisi, Parti saflarını arındırmak ve pekiştirmek görevidir. Varsın Partimizin düşmanları Erdal ve benzerlerinin hıyanetini dillerine dolasın ve bize karşı kullansın. Gerçekte Parti oportünistlerden, provokatörlerden, geçici yol arkadaşlarından arındıkça güçlenir. Özellikle savaşık keskin dönemec aldığı koşullar Partideki oportünistlerin sinirlerini zayıflatıyor. Partiye sızan provokatörlerde ise, artık öldürücü darbeyi vurma zamanı geldi, yanlıgısını uyandırıyor. Böylece bu anti-Parti elemanlar, yağmur yağınca dört yana saçılan solucanlar gibi kendilerini açığa vuruyor, gerçek yüzleriyle ortaya çıkıyor. İşte böylesi durumlarda iki cephede birden savaş olağanüstü keskinleşiyor ve Partiyi gerçekten arındırmanın koşulları olgunlaşıyor. Komünistlerin bu savaşta çelikleşmesiyle Parti sıralarının birliği gerçekten ve yıkılmazcasına pekişiyor. Yeni atılım dönemi işte bu süreci sonuçlandıracaktır. Yeni atılım dönemi aynı zamanda kadroların, yeni güçlerin sıralarımızı güçlendirmesiyle nitelenecektir. Çok sayıda genç işçi, öğrenci ve şaşırtıcı bir olgunluk gösteren liseli genç insan üç yıl boyunca inanılmaz görevlerin üstesinden geldiler. Ve daha şimdiden genç komünistler sıfatına hak kazandılar. Tutuklamalarla boşalan sıralarımızı dolduracak geniş bir yedek gücümüz var.

Üçüncüsü, ideolojik çalışmayı ve Parti içi eğitimi yeni bir düzeye yükseltmek görevidir. Bu görev Parti sıralarının birliği, pekişmesi görevinin organik bir parçası, deyim uygunsa onun özüdür. Şimdi Parti, ideoloji cephesinde çalışan tüm yoldaşlardan, en az örgütçülerimiz, en tehlikeli alanlarda çalışan savaşçılarımız kadar cesur olmalarını istiyor. Gerçeğin gözüne bakın, yanlışlara gözyummayın, Merkez Komitesi'nin sizi düzeltceğini unutmayın ve o nedenle yanlış yapmaktan korkmayın.

Dördüncüsü, Eylem Programını yaşama geçirmek görevidir. Parti, aydınlar klübü, enformasyon bürosu değil, işçi sınıfının, yığınların öncüsüdür. Partimizin Eylem Programını hazırlamak bir iştir, ama onu her şeyden önce yığınlara maletmek asıl iştir. Şimdi görev var-güçle yığınları bu Eylem Programındaki amaçlara yönlendirmektir. Cuntanın uydu partilerinin programlarıyla bizim Eylem Programımızı yığınlar arasında sürekli karşılaştırmak, yaymak için tüm Parti örgütlerimiz gerekli hazırlıkları yapmalıdırlar. Yığınlar arasında, legal yığın örgütlerinde çalışan komünistler Eylem Programını önce legal dile, sonra da kendi alanlarının diline çevirmeli, tüm güçleriyle sloganlarımızı, taleplerimizi yığınların savaşında bayraklaştırmalarını öğrenmelidirler. Teknik nedenlerle gizlenme ya da tutuklamalar nedeniyle Partiyile bağı kopmuş olan yoldaşlar, nerede bir ko-

münist varsa Parti oradadır, sloganıyla şimdi Eylem Programımız temelinde yığınlar arasındaki geniş açıklama kampanyasında önemli rol oynayabilirler.

Beşincisi, 1983 Atılım döneminin ulaşmak istediği amaçtır. Parti yeni atılım döneminin amacına ulaştığına karar verdiği zaman şu görüşü uyandırdığını saptamayı yapabilmelidir: Türkiye Komünist Partisi'nin katılımı olmadan Türkiye'de hiç bir politik güç hiç bir ulusal ve sosyal sorunu çözemez. İşte ulaşılacak aşama budur. İşte önümüze koyduğumuz görevler, amaçlar bunlardır.

Yoldaşlar,
İşçi arkadaşlar,

Şurası açıktır ki, üç yıllık, eşine rastlanmayan ağır terör altında işçilerin örgütleri geçici olarak zayıfladılar. Politik bakımdan yeterince olgunlaşmamış emekçiler şimdilik sömürüye, haksızlıklara sessizce katlanmanın dışında çıkış yolu göremiyor. Türkiye işçi sınıfı 1 Mayıs alanlarını geçici olarak cuntanın çıkmalarına terketti ve fabrikalarına, gecekondularına çekildi. Sınıf savaşının tarihi içinde bu üç yıllık duraklama, gerileme dönemi hiç birşeydir.

Çok geçmeden sessizlik döneminin yerini açık sınıf mücadelesi alacak, işçi sınıfı ilk fırsatta yeniden alanları dolduracak, grev sirenleri yeniden ötecek ve 1 Mayıs bayrağı yeniden göndere çekilecektir. Ama bu kez işçi sınıfı geçmişteki tüm yanlışlardan dersler çıkarmış olarak, yalnız savaşmasını değil yenmesini de öğrenerek, üç yıllık despotizmin acısını çıkaracaktır.

Çetin ve zor gizlilik koşullarında savaşan tüm yoldaşları, zindanlarda Partimizin sesini yükselten, birliğini koruyan, savaşlarını sürdüren yoldaşları, ağır işkencelere rağmen Partimizin onurunu çiğnetmeyen direngen yoldaşları, dağılan Parti örgütlerimizi cesaretle, beceriyle toparlamasını bilen kadrolarımızı, örgütlerimizi, üç yıldır polisin ağır saldırısı altında ayakta kalmayı başaran, saflarından ser verip sır vermeyen bir yiğit komünisti çıkaran İstanbul Parti örgütlerimizi Merkez Komitesi Üyemiz Deniz yoldaşın tertemiz, yüce anısı önünde selamlıyorum.

-- Yaşasın Partimiz, Türkiye Komünist Partisi !

- Yaşasın Marksizim-Leninizm ve Proletarya Enternasyonalizmi !